

Кръвта, родът и вярата са фундаментални митологеми на личностното и общностното живеене. Една от Господните повели към синовете човешки гласи: „Но си връзвай превръзка и *обувай нозете си с твоите обуца*, брадата си не закривай и хляб от чужди не яж“ (Книга на пророк Иезекииля, 25:17).

Библиография. Бележки

¹ Вж.: Цанева, М. „Кочо“ или „Защитата на Перушица“ (Лирически патос и художествена структура). // Цанева, М. Автори, творби, проблеми. – София, 1990.

² Пак там, с. 122.

³ Вж.: Петканова, Д. Старобългарска литература IX–XVIII век. – София, 1992, с. 518.

⁴ Християнство. Енциклопедическият словарь, т. 1. – Москва, 1993, с. 849.

⁵ Вж.: Велкова-Гайдаржиева, А. Литературнокритически прочити. – Велико Търново, 2002, Идеята за национален некропол в „Епопея на забравените“ и „Сливница“.

⁶ Лотман, Ю. Литературна биография в историко-културен контекст. В: Ю. М. Лотман и тартуско-московская семиотическая школа. – Москва, 1994, с. 804.

⁷ Бъргър, П. Покана за социология. – София, 1999, с. 110.

⁸ Петканова, Д. Цит. съч., с. 519.

⁹ Лотман, Ю. Култура и информация. – София, 1992, с. 277.

¹⁰ Пак там, с. 39.

¹¹ Чудесен прочит на Вазовата херменевтика на робското пространство прави В. Стефанов.

¹² Вж. Велкова-Гайдаржиева, А. Цит. съч.

¹³ Цанева, М. Цит. съч., с. 114.

¹⁴ Пак там, с. 121.

¹⁵ Елиаде, М. Ковачи и алхимици, 2000, с. 25–26.

¹⁶ Бъргър, П. Цит. изд., с. 60.

¹⁷ Вж.: Левинас, Ем. Другояче от битието, или отвъд същността, 2002.

¹⁸ Вазов изповядва пред проф. К. Гълъбов, че е получавал и писмени, и устни упреци защо е избрал Кочо, а не Спас Гинов. Обвиняван е бил дори, че е пристрастен към Кочо, тъй като му бил роднина. Народният поет държи да се знае, че изборът му е бил продиктуван изцяло от съображенията на твореца – и реалист, и романтик. Вж.: Цанева, М. Цит. съч.